

РЕШЕНИЕ

№ 495

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8851** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на Сдружение „Музикаутор“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] ет. 4, срещу Решение № 97-00-124/24.08.2023 г. на главен секретар на Министерство на културата /оправомощен със заповед № РД09-502/14.07.22 г./, в частта, в която е постановен изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № РД09-377/09.05.2023 г. /л. 27 от д./.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и в противоречие с адм. производствените правила като немотивиран. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят се представлява от юриск. С., който поддържа жалбата, вкл. в писмено становище и прави искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – главен секретар на Министерство на културата, редовно призован, не се представлява в с.з. Ю.. Х. /пълномощно на л. 29/ претендира разноски за юриск. възнаграждение, прилага и подробно писмено становище.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е основателна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление на жалбоподателя, формулирано по спорните точки както следва:

1. Какви проверки по спазването на Закона за авторското право и сродните му права при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти са извършени от инспектори от дирекция „Авторско право и сродните му права“ при Министерство на културата за периода от 01.01.2023 г. до 15.08.2023 г.? П. в табличен вид кои са проверените обекти, адресите на обектите, фирмите, които ги стопанисват, ЕИК на фирмите и установените музикални произведения?;
2. Кои от проверените обекти по т. 1 са предоставили договори за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката, която звучи на територията на обекта?;
3. Кои от проверените обекти по т. 1 са предоставили договори за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката, която звучи на територията на обекта с МУЗИКАУТОР?;
4. В кои от проверените обекти по т.1 е установено нарушение на Закона за авторското право и сродните му права при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти?;
5. Какви правни действия съгласно правомощията му по Закона за авторското право и сродните му права е предприело Министерство на културата спрямо обектите по т. 5?

Сочи се в заявлението, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на пар. 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, доколкото исканата информация цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти по този закон, поради което моля исканата информация да ми бъде предоставена в пълен обем.

Адм. орган, в оспорената заповед излага мотиви както следва:

Предоставен е достъп по т. 1 от заявление, вх. № 97-00-124/16.08.2023 г. като се сочи: Информацията за извършвани от инспекторите от дирекция „Авторско право и

сродните му права“ проверки за периода от 01.01.2023 г. до 15.08.2023 г., е публикувана на Интернет - страницата на Министерство на културата, секция „Авторско право“ на следните адреси:

<https://mc.government.bg/object.php?p=52&s=618&sp=0&t=0&z=0&po=9270>

<https://mc.government.bg/object.php?p=52&s=618&sp=0&t=0&z=0&po=9286>

<https://mc.government.bg/object.php?p=52&s=618&str=0&t=0&z=0&po=9420>

<https://mc.government.bg/object.php?p=52&s=618&sp=0&t=0&z=0&po=9513>

<https://mc.government.bg/object.php?p=52&s=618&SD=0&t=0&z=0&po=9555>

Отказан е достъп по т. 2-5 от заявление, вх. № 97-00-124/16.08.2023 г. на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ и се излагат следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 96е ЗАПСП за предотвратяване и преустановяване на нарушения по този закон, както и за предотвратяване или отстраняване на вредни последици от тях министърът на културата или определен от него заместник-министър има право да прилага посочените в правната норма принудителни административни мерки, съответно според чл. 98, ал. 2 ЗАПСП длъжностни лица, определени от министъра на културата, осъществяват проверки за установяване на нарушенията. Резултатите от дейността на контролните органи, обективирани в съставени констативни протоколи представляват информация, създадена във връзка с дейността на задължения субект и би могла да бъде определена като служебна обществена информация по см. на чл. 11 ЗДОИ - информация, която е събрана, създадена и съхранявана във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В този случай обаче, спрямо нея би било приложимо изключението по чл. 13, ал. 2, т. 1, предл. 1- во ЗДОИ, съставляващо основание за отказ от предоставянето ѝ по чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, доколкото ис е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ по него едновременно с посочените в § 1, т. 5 ДР ЗДОИ хипотези. Съгласно Решение № 6713 от 25.11.2020 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10033/2020 г. самостоятелното предоставяне само на тази информация по никакъв начин не изпълнява целта на закона, тъй като от нея заявителят не би могъл да добие впечатление за работата на контролните органи. Търсената информация касае негов пряк интерес. Не такава обаче е целта на Закона за достъп до обществена информация.

На следващо място, правото на достъп до обществена информация е по принцип свободно, но разпоредбата на чл. 4, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ предвижда възможността това право да е изключено, пълно или частично ограничено по силата на друг закон. Т. ограничение в случая е налице в чл. 98, ал. 3. т. 2, т. 3 и т. 4 от Закона за авторското право и сродните му права, според който длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата са длъжни да: опазват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки; не разгласяват данни от проверките; използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението. С оглед горното, нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин, юридическо лице, включително лице, засегнато от проверката, да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до административнонаказателните преписки, както и да се снабди с копие от конкретни документи по тях за собствени нужди. В този смисъл е трайната съдебна

практика, в т. ч. и Решение № 3599 от 27.03.2008 г. но адм. д. № 9240/2007 г., III отд. на ВАС. С оглед изложеното, както и че исканата информация е част от неприключени административнонаказателните преписки на дирекция „Авторско право и сродните му права“, на основание чл. 37. ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, отказвам предоставяне на достъп по т. 2 - 5 от заявление, вх. № 97-00-124/16.08.2023 г.

От правна страна:

Издател на процесното писмо е главен секретар на Министерство на културата, оправомощен със заповед № РД09-502/14.07.22 г. да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на обществена информация, респ. същият е материално компетентен адм. орган.

Процесният отказ да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е издаден от компетентен адм. орган, с оглед предоставените му правомощия и в съответствие с предвидената в закона писмена форма, но разгледан по същество е законосъобразен, постановен в съответствие с материалния закон и адм. – производствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./.

Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, главният секретар на Министерство на културата е държавен орган и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящият състав на съда следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект, във връзка с дейността на Министерството на културата, във връзка с дейността му. В случая, информацията, за която е отказан достъп така, както е поискана касае трето

лице/а – множество проверявани субекти, като в случая следва да се прецени дали е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ.

Изложените мотиви за отказ в процесното решение са основателни и достатъчни, за да обосноват процесния отказ.

Не се споделя възражението на жалбоподателя, че органът не е изложил основателни мотиви по отношение наличието на надделяващ обществен интерес.

Съгласно нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ: „Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Т.е., за да се постанови отказ от достъп до обществена информация в тази хипотеза, следва достъпът да засяга интересите на третото лице, да е налице изричен негов отказ за предоставяне на исканата обществена информация и да липсва надделяващ обществен интерес. Първите два юридически факта следва да са налице кумулативно, за да се постанови отказа като тяхното действие се проявява само, когато не е налице третият юридически факт – да не е налице надделяващ обществен интерес.

Достъпът до исканата информация не може да се ограничава, на основание чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, при наличие на надделява общ. интерес.

В настоящия случай се иска предоставяне на информация, която се намира в документи по административни преписки, някои от които неприключили.

Става въпрос за служебна информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, като на осн. чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. Съгласно чл. 17, ал. 1 ЗДОИ достъпът до обществена информация, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3, е свободен. В чл. 17, ал. 2 ЗДОИ е регламентирано, че информацията по ал. 1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Съгласно § 1, т. 6 от ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая информацията не е от надделяващ обществен интерес, понеже не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Според чл. 17, ал. 2 ЗДОИ информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Според чл. 17, ал. 3 ЗДОИ задължените субекти по чл. 3, когато отказват достъп до обществена информация на основание ал. 2, са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците. В § 1, т. 5 ДР от ЗДОИ е регламентирано, че не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен

интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения. В случая не може да се приеме, че се касае за надделяващ обществен интерес, доколкото предоставените документи касаят проверка на субекти, упражняващи дейност в областта на авторските права в областта на културата. Не става ясно от мотивите, изложени в заявлението за предоставяне на достъп по ЗДОИ, които са чисто бланкетни и неконкретизирани с факти, как при предоставяне на тази информация би се постигнал ефект – повишаване на прозрачността и отчетността на субект по чл. 3. Прозира и чисто търговски, субективен интерес от предоставянето ѝ, с оглед дейността на дружеството – жалбоподател. Горейзложеното води до извод за законосъобразност на оспорения акт, тъй като не е предоставена исканата обществена информация при наличие на годно правно основание за това – липса на надделяващ обществен интерес.

На следващо място, самото искане не отговаря на изискванията на ЗДОИ. В същото е поискано да бъде изготвена и предоставена информация под формата на справка за брой извършени проверки, резултати от същите и предоставянето им в табличен вид. Изискване за изготвяне на нарочни справки изцяло противоречи на характера и смисъла на ЗДОИ, който предписва право на достъп до обществена информация, съгласно дефинициите ѝ в чл. 9, чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ така, както е създадена и съхранена от задължените субекти. В тази посока е константната съдебна практика. Гражданите могат самостоятелно, при предоставянето ѝ и според търсенето си, съобразно с установената цел на закона, да си изградят мнение за работата на съответната администрация. Противното би означавало адм. орган непрекъснато да изготвя справки и да създава информация, ангажирайки адм. капацитет, което в крайна сметка би довело до претоварване на администрацията, влошаване на законовата дейност по извършване на услуги на граждани и в крайна сметка това би представлявало злоупотреба с права. Информацията следва да бъде налична и съществуваща в съответни документи или база данни с документи.

Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При наличие на направено искане от ответника, при изхода на спора, съдът дължи произнасяне относно присъждане на разноски по делото като такива следва да му се присъдят в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Сдружение „Музикаутор“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] ет. 4, срещу Решение № 97-00-124/24.08.2023 г. на главен секретар на Министерство на културата /оправомощен със заповед № РД09-502/14.07.22 г./, в частта, в която е постановен изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № РД09-377/09.05.2023 г.;

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица]

ет. 4, да заплати на Министерство на културата разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: